

Življenje!

olgo smo je čakali, pomladi. Zvončki so ji zvonili v pozdrav, trobentice pele pesem o življenju, ptičji rod je že v ranem jutru žvižgal in gostolel kakor za stavo, in otroci — no, ti so pa pometali škornje in drugo zimsko navlako za peč in pod klop ali znesli pod streho, samo da se več niso spominjali zime.

Na konju je prijahal pomladni vitez, sv. Jurij, in oznanil: »Zdaj bo pa prišla!«

Njegova beseda pa tudi nekaj velja. Zakaj on, Jurij, ki je zmagal strašnega ogenj bruhajočega zmaja in rešil kraljevi hčerki življenje, on se tudi ne boji strupenega zimskega zmaja. Glavo mu odseka (glava je pa črka z!) in pošastni mrzli zimski zmaj postane lepi rajski maj.

Maj! To je pravi pomladanski mesec. To je mesec cvetja in petja in življenja! Marico vprašajte, če ni res!

Toda nekam otožna se nam zdiš? In tisto črne krilce ni nič kaj primerno za živocvetoče lice, za tvoje kodraske laske? Kaj pa pomeni to? — Kaj se je zgodilo? — Ali je to resnica? — Saj to ni mogoče! — Te zadnje tedne se je to zgodilo? Da mamice nimaš več? Da je umrlo življenje tvojega življenja? Reva, reval!

«O, prvi pomladanski cvet,
pozdravljen bodi tisočkrat!
Pogledal komaj si na svet
in že bi te odtrgal rad.
Nemilo smrt ti pač zadam,
a rešim te nevarnih dob.
In kam naj nesem te? Ah, kam?
Na materin samotni grob.»

Marica! Plakala bi s teboj... Ti reval!

A prav ravnaš. Cvetja na materin grob! Tudi na grobovih naj se budi in živi življenje!

A jih vidimo, slišimo jih, ki pravijo: »Vnanjost! Naj cvet premine, kamor ga je Bog zasadil!«

Ledenjaki! Ali ne privoščite siroti par hipov sreče, nekaj tolažilnih trenutkov? Saj nima kdo ve kaj dati, a dá to, kar je v naravi za njeno srce najdražje; prvi pomladni cvet. Ali res vidite v tem samo vnanjost? Ko bi vi videli v duše in srca zapuščenih, bi sodili drugače.

Marica! Ljubimo cvetke, a ti jih privoščimo, če se ti ob tem daru spet malo utolaži srce in oživi duša v spominu za mrtvimi. Ves log naj bo tvoj, ves gozd in vsi vrtovi in cvetličnjaki, če ti morejo le malo nadomestiti — mater!

Il vides? — Na materin samotni grob.

»Kam? — Na materin samotni grob.«